

Neokusna manipulacija

Glavni in odgovorni urednik Nedeljskega in Dnevnika Zlatko Šetinc si je v sobotnem komentarju z naslovom *Sprava* (Dnevnik, 26. 6. 1993, Sobotna priloga, str. 7) privoščil neokusno manipulacijo. Javnosti je znana nesrečna usoda Tonija Mrlaka, stotnika JLA, ki je bil sestreljen 27. junija 1991 nad Rožno dolino v Ljubljani.

Zlatko Šetinc med drugim piše, da upa, »da se bo častna straža pojavila tudi na grobu Tonija Mrlaka, pilota neoboroženega (?), ki so ga enote TO 28. junija sestrelile nad Ljubljano«. Neverjetno je, da urednik Šetinc ne ve elementarnih dejstev. Ime Tonija Mrlaka je namreč že več kot leto dni vklesano med imeni žrtev agre-

sije na Slovenijo na skupnem pomniku na ljubljanskih Žalah. Delegacija ministrstva za obrambo, ki jo je vodil minister Janez Janša, se je ob Dnevu državnosti in ob drugi obletnici vojne poklonila spominu padlih v vojni za Slovenijo. Polaganja venca ministrstva za obrambo se je udeležila tudi častna enota TO. O tem Dnevnik seveda ni poročal.

Urednik Šetinc še trdi, da »takrat te usodne pomote niso mogli razlagati. Zdaj jo morajo«. Jelko Kacin, ki je bil do aprila 1991 namestnik ministra za obrambo in ki je s Tonijem Mrlakom tesno sodeloval do vojne v Sloveniji je tragične okoliščine, v katerih je umrl Toni Merlak natančno pojasnil v reviji *Obramba* (št. 7-8, 1992, v članku: Toni Mrlak – ena najbolj tragičnih osebnosti lanske vojne). Kasneje je bilo Kacinovo pojasnilo objavljeno (jeseni 1992) v sobotni prilogi *Dela*. Zato so odveč neokusne Šetinčeve insinuacije.

Ministrstvo za obrambo skuša po svojih močeh pomagati svojcem padlih teritorialcev, mednje pa so vključeni tudi svojci Tonija Mrlaka. Skrb za otroke padlih je nezadostna, kar je posledica dejstva, da nekatere veliko bolj skrbi za oficirje JA, ki so se borili proti Sloveniji, kot kako se godi

svojcem padlih za samostojno in neodvisno Slovenijo. Ministrstvo za obrambo zato sodeluje v skladu za pomoč žrtvam agresije na Slovenijo, ki je pomagal tudi otrokom Tonija Mrlaka. Ob vsem tem nikakor ni slučajno, da se uredniku Dnevnika ni zdelo vredno v včerajšnji številki Dnevnika objaviti vsaj enega članka o številčnih slovesnostih v spomin padlim za samostojno Slovenijo in druge obletnice državnosti.

**MINISTRSTVO
ZA OBRAMBO**

Kaj naj bi bilo na Orlovem vrhu?

Pred nedavnim ste, Lovro Mrak, v Dnevniku objavili zamisel in predlog, naj bi na Orlovem vrhu, na kraju, kjer so nekoč, med narodnoosvobodilnim bojem slovenskega naroda, pokopavali padle belogardistične oziroma tako imenovane domobranske bojovnike, uredili vojaško pokopališče. Uredili in vzdrževali naj bi ga – po vašem – tako, kot ravnaajo z vojaškimi pokopališči po drugih državah Evrope.

Morda ne veste, da so bili vsi med vojno tam pokopani takoj po vojni prekopani; delo so opravili ujetniki bivšega Wehrmachta. Kam so bili prepeljani, ne vem. Vem samo, da tu, na Orlovem